

พิมพ์ต้นฉบับบทด้วยอวิทยานิพนธ์ภาษาไทยในกรอบสีเขียวนี้เพียงแผ่นเดียว

แบบ สุ่ลส่วน : บทบาทของรัฐสภาไทยในการตรากฎหมาย:ศึกษากระบวนการ
นิติบัญญัติไทย ระหว่าง พ.ศ.2527-2537 (THE ROLL OF THAI PARLIAMENT IN
THE MAKING OF LAW:A STUDY OF LEGISLATIVE PROCESS FROM 1984-1994)
อ.ทปริญา ศ.ดร.นาราศักดิ์ อุวรรณโณ,270หน้า ISBN 974-636-695-5

วิทยานิพนธ์นี้ มุ่งศึกษาถึงบทบาทของรัฐสภาไทยในการตรากฎหมาย โดยได้ศึกษา
ถึงที่มาของกฎหมาย การกระบวนการในการตรากฎหมาย ตั้งแต่การเสนอการพิจารณาการ
อนุมัติ และผู้ได้รับประโยชน์ของกฎหมายที่รายชื่อในระหว่าง พ.ศ.2527-2537

ผลการศึกษาพบว่า ตลอดระยะเวลาระหว่าง พ.ศ.2527-2537 ประเทศไทย
ปัจจุบันเป็นระบบประชาธิปไตยในระบบรัฐสภา โดยมีสถาบันรัฐสภาทำหน้าที่สำคัญ
ในการตรากฎหมาย สภาพทางด้านการเมือง เศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปใน
แต่ละช่วงจะมีผลกระทบต่อเนื้อหาและเจตนาของกฎหมาย และมีปัจจัยหลายประการ
ที่มีอิทธิพลต่อกระบวนการนิติบัญญัติในช่วงดังกล่าวดังนี้คือ สถาบันข้าราชการและมีบทบาทใน
ระยะแรกมาก ส่วนกลุ่มพลประโยชน์และพรรครกการเมืองจะมีอิทธิพลมากในช่วงดังต่อไปนี้
พ.ศ.2531 เป็นต้นมา ปัจจัยที่มีอิทธิพลอื่น ๆ คือ บทบาทของวุฒิสภาและโครงสร้าง
ของสภา รวมทั้งรัฐต่างประเทศและองค์กรระหว่างประเทศ

ในช่วงดังกล่าว โครงสร้างของอ่านใจ ที่ปรากฏอยู่ในรัฐธรรมนูญ ได้กำหนดให้
ฝ่ายบริหารใช้กลไกของอ่านใจรัฐเป็นเครื่องมือในการมีอ่านใจครอบจักรภูมิสถาบันรัฐสภา
โดยที่ฝ่ายบริหารเป็นผู้แต่งตั้งสมาชิกวุฒิสภา มีจำนวนและอ่านใจหน้าที่ใกล้เคียงกับสมาชิก
สภาผู้แทนราษฎรเข้าไปคำอ่านใจ และเพื่อเป็นฐานเสียงให้แก่ฝ่ายบริหารในการกระบวนการ
นิติบัญญัติ เพื่อรองแต่เปลี่ยนกลุ่มของฐานผู้ใช้อ่านใจจากเดิมที่มีสถาบันรัฐสภาถูกครอบจักรภูมิ
ระบบราชการจนถึง พ.ศ.2531 มาเป็นการเข้ามาใหม่อิทธิพลของกลุ่มพลประโยชน์ทางธุรกิจ
และชนชั้นกลาง โดยผ่านทางกระบวนการเลือกตั้งและสถาบันพรรครกการเมือง เป็นผลให้
กฎหมายที่ตราโดยสภา ก่อนปี 2531 นี้ลักษณะที่ให้อ่านใจแก่ระบบราชการ ในขณะที่กฎหมาย
ภายหลังที่ตราไว้ 2530 เป็นต้นมา เน้นหนักไปในด้านการปรับปรุงและพัฒนา และสร้าง
กฎหมายเกี่ยวกับด้านเศรษฐกิจการพาณิชย์และอาชีพ เพื่อสนองความต้องการของกลุ่ม
พลประโยชน์มากขึ้น

แต่ยังไร้ความสามารถ สามารถตรากฎหมายที่ให้การคุ้มครองสิทธิของประชาชนมากขึ้น
แม้ว่ากฎหมายส่วนใหญ่จะอิงคงจะเลยกการแก้ปัญหาและการค่าแรงถึงประโยชน์ของประชาชน
ส่วนใหญ่